

[Inger Merete Nordentoft.]

der har fundet sted i sporvejene og på bybanen, overordentlig følelig. Jeg kan ikke se, at den højtærede minister for offentlige arbejder har ret i sin begrundelse: at det er naturligt, at sporvejene og bybanen har samme takst. Det er jo tilfældet i forvejen, at der er to forskellige takster indenfor sporvejene, idet der er een for omnibuslinierne og een for selve sporgvognene. Man kunne derfor meget vel have tænkt sig, at man havde bevaret den hidtidige takst for bybanen, og jeg må meget beklage, at man har forhøjet disse takster, idet det vil føles som en ekstra indirekte beskatning af den store københavnske befolkning, der i forvejen har store vanskeligheder ved at klare sig økonomisk i øjeblikket.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Petra Petersen* til ministeren for handel, industri og søfart.

Hvem har ret til ekstra fedttildeling?

Petra Petersen: Den 7. december 1940 udsendte handelsministeriet et cirkulære til samtlige kommunalbestyrelser om reglerne for retten til at erhverve tillægsbrødkort. Befolkningen opdeltes i tre grupper, normalt arbejdende, hårdtarbejdende med ret til eet tillægskort og meget hårdt arbejdende med ret til to tillægskort. Senere har man endvidere tillagt alle mandlige personer mellem 12 og 24 år eet tillægskort. Hvorfor store piger i den alder, hvor de vokser og udvikler sig, ikke har samme ret, er mig uforståeligt, de har også en god appetit, men det kommer sådan set ikke dette spørgsmål ved. Men disse tillægskort har under den sidste rationeringsperiode, hvor vi ikke længere har brødkort, givet ret til en ekstra tildeling af fedt.

Når jeg har rejst spørgsmålet til den højtærede handelsminister, hvem der har ret til ekstra fedttildeling, er det fordi der i befolkningen råder tvivl om, hvem der har denne ret. Der er en hel del mennesker, der mener, at retten til tillægskortene beror på skøn fra kommunalbestyrelsens side, og det må ikke gerne være tilfældet. En ekstra tildeling af fedtstof for hårdtarbejdende er af stor værdi og bør selvfølgelig være ens for alle, når vedkommende kan betragtes som hårdtarbejdende eller meget hårdtarbejdende, og den bør selvfølgelig gives overalt i landet. Derfor vil jeg gerne bede den højtærede handelsminister svare mig, hvem der har denne ret,

om den samme ret gælder ifølge cirkulæret af 1940, og om det er kommunalbestyrelserne, der har ret til at skønne, hvem der skal have fedt.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Jeg kan besvare dette spørgsmål med, at cirkulæret af 7. december 1940 stadig er gældende, sådan at kommunalbestyrelserne må give disse ekstramærker indenfor de rammer, som cirkulæret omfatter.

Petra Petersen: Jeg takker den højtærede handelsminister for svaret, men ville det ikke være naturligt og rigtigt, om man gjorde befolkningen opmærksom på, at der er en del mennesker, der har denne ret? Det er ganske givet sådan, at folk ikke ved det, og det ville dog være naturligt, om man gjorde dem opmærksom på det, da fedtstoffet betyder uhyre meget for befolkningen.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Det er rigtigt, som det ærede medlem siger, at denne ekstra ration spiller en meget stor rolle, og naturligvis i særlig høj grad for de hårdtarbejdende, for slet ikke at tale om de meget hårdt arbejdende, og jeg vil finde det beklageligt, hvis der findes kategorier indenfor disse grupper, der ikke får deres ekstra ration, enten fordi de ikke er klar over, at de har ret til den, eller fordi kommunalbestyrelserne ikke er klar over, at de har pligt til at følge dette cirkulære. Jeg skal derfor med glæde tage under overvejelse, at vi fra handelsministeriets side, f. eks. gennem et cirkulære til kommunalbestyrelserne, gør opmærksom på, hvorledes disse regler er.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgertiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Fortsættelse af første behandling af forslag til lov om udskrivning af indkomst- og formuesskatten til staten for skatteåret 1949—50.

Forhandlingen genoptoges.

Funck Jensen: Der er ingen linie i regeringens skattepolitik. I sidste samling behandlede rigsdagen et regeringsforslag om tillægsskatter, og dengang var der ikke den fjerneste tale om, at disse ville komme til at tynde for hårdt på de små og mellem-